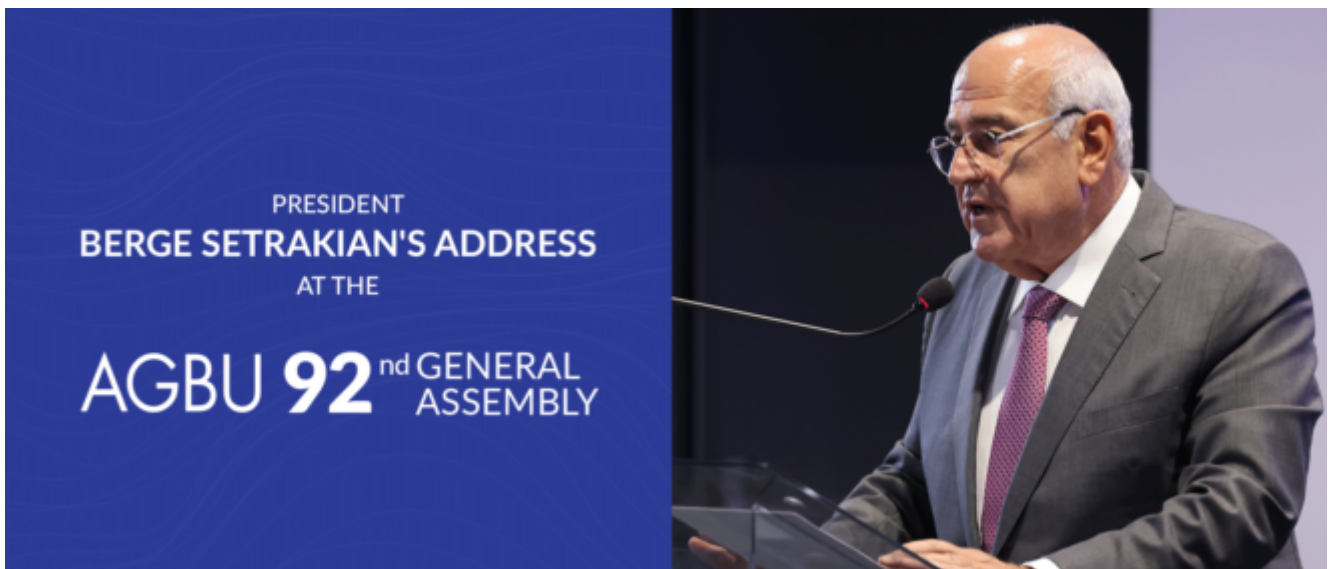

Նախագահ Պերճ Սեդրակյանի ուղերձը ՀԲԸՄ 92-րդ Ընդհանուր Ժողովի ընթացքում

Ձերդ գերազանցություն, ՀՀ Նախագահ, Ծայրագույն Պատրիարք և Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս, արև Սփյուռքի գործերի գլխավոր հանձնակատար, ՀԲԸՄ անդամներ և ընկերներ

Այսօր ես՝ ՀԲԸՄ անդամների, աջակիցների ու բարեկամների հետ այտեղ եմ՝ Հայաստանի սրտում՝ մայրաքաղաք Երևանում: Շատերս անցել ենք այս հսկայական ճանապարհը, որպեսզի երկարատև դադարից հետո նորից անձամբ հանդիպենք մեկ վայրում: Սակայն, առավել կարևոր է նշել, որ մենք այստեղ ենք՝ մեր աջակցությունը ցուցաբերելու Հայաստանի ժողովրդին, որը դեռ համառորեն պայքարում է անորոշության դեմ:

Նախորդ երկու՝ աղետալի և կորստով լի տարիներին, երբ մենք

Հայաստանում տրամադրում էինք մարդասիրական օգնություն և կատարում վերականգնողական աշխատանքներ, մեզ բախտ վիճակվեց ծանոթանալ հարյուրավոր հայերի և նրանց ընտանիքների հետ:

Այդ մտերիմ հանդիպումները մեծ հույսով ու վճռականությամբ լցրեցին մեր սրտերը: Այդ հույսն անցյալից եկող խորհուրդ ունի. հայի աննկուն ոգին նոր ուժ է ստանում հենց այն ժամանակ, երբ թվում է՝ մենք ամենաթույլն ենք:

Ես, ՀԲԸՄ-ն նկարագրելիս, բազմիցս, մեր նախորդ Ընդհանուր ժողովի ընթացքում ևս, օգտագործել եմ «Եռանդուն» և «արդիական» բնութագրիչները: «Եռանդուն», քանի որ ՀԲԸՄ-ի աշխատանքային մշակույթը լի է ստեղծագործ, լավատեսական և ապագային նայող մոտեցումներով: «Արդիական», քանի որ մենք շտապում ենք կիրառել նորարարական մոտեցումներ, որպեսզի բավարարենք նոր սերնդի կարիքներն ու քայլենք ժամանակին համընթաց:

Թեև այս հատկանիշները կարևոր են, շատերը, թերևս, կհարցնեն՝ արդյոք «Եռանդուն» լինելն ու «արդիականությունը» բավարար են՝ հաշվի առնելով վերջին երկու տարիներին կատարվածն ու այն փորձությունները, որոնց ենթարկվեց հայ ազգը: Սեպտեմբերի սկզբին, երբ Ադրբեջանը հերթական անգամ հարձակվեց Հայաստանի ինքնիշխան հողի վրա, մեր հայրենիքի ապագային վերաբերող մտահոգությունները մի նոր թափ ստացան:

Հայաստանը կրկին հայտնվել է պատմական թշնամիների ագրեսիայի թիրախում: Միևնույն ժամանակ, մեր երկրին առնչվող այս օրհասական խնդիրները տեղ չեն զբաղեցնում մեզ բարեկամ ու դաշնակից մի շարք երկրների օրակարգերում, որի հետևանքով մենք մեզ զգում ենք մեկուսացած և անօգնական:

Չնայած այս ամենին, ես այսօր հաստատակամ կանգնած եմ այստեղ՝ վստահ, որ կարող ենք հաղթահարել այս կործանիչ մտածողությունը՝ պարզապես մեզ հիշեցնելով, թե ով ենք մենք: Հազարամյակների միջով անցած մեր ապրելու կամքն աննկուն է:

Բայց դա չի նշանակում, որ մենք պետք է ամբարտավան լինենք: Սա դժվարին պայքար է, որը պահանջում է օգտագործել մեր բոլոր

լծակները, առավելությունները, փորձագիտական ոլորտին առնչվող հմտությունները՝ պաշտպանելու մեր ազգի՝ ազատ և անկախ գոյության իրավունքը: Դա նշանակում է, որ պետք է մի կողմ դնենք տարակարծություններն ու միավորենք մեր ողջ ներուժը՝ առավելագույն արդյունքի հասնելու համար: Մենք չենք կարող մեզ թույլ տալ կողմնակալ լինել, կամ ընկնել վրեժխնդրության հետևից: Պետք է միավորենք ու գործի դնենք մեր ռեսուրսները: Եվ այս ամենից վեր՝ կարևոր է զարգացնել հայրենիքի և Սփյուռքի միջև առողջ և փոխադարձ հարաբերությունները:

Վերջին տարիների փորձությունները ցույց տվեցին, որ, ի վերջո, հայն իր հույսը պետք է դնի միայն հայի վրա: Այո, մենք լիահույս ենք, որ Ռուսաստանի և արևմտյան տերությունների միջնորդությամբ իրականացվող քաղաքական գործընթացները և Հայաստանի, Թուրքիայի և Ադրբեջանի միջև ընթացող դանդաղ, բարդ բանակցությունները կհանգեցնեն արդար լուծման: Հուսով ենք, որ մեր սահմաններին վերաբերող ընթացիկ բանակցությունները և տարածաշրջանում տրանսպորտային ուղիների բացումը կբխի մեր հայրենիքի ինքնիշխանության և, առաջին հերթին, մեր ժողովրդի անվտանգության շահերից: Այնուամենայնիվ, մենք չպետք է թույլ տանք, որ Հայաստանի անբարենպաստ դրությունը թուլացնի մեզ ու խոչընդոտի մեր հայրենիքի տարածքային ամբողջականությունն ամեն գնով պաշտպանելուն:

Մի որոշում կա, որը պետք է կայացնենք առանց օտար պետությունների միջամտության: Այն պետք է կայացնենք միասին և անհապաղ: Մենք պետք է որոշենք՝ արդյոք պատրաստ ենք դիմակայելու ցանկացած մարտահրավերի: Պատրաստ ենք համագործակցել, միասին աշխատել: Կարո՞ղ ենք վստահել միմյանց, որ յուրաքանչյուրս կանի այն, ինչ բխում է մեր ազգի ապագայի շահերից՝ զերծ խմբակենտրոն շահերից և երեսպաշտությունից:

Ստեղծված իրադրությունն իսկապես վտանգավոր է, և մենք փոփոխության կարիք ունենք: Մենք առաջին հերթին պետք է փոխենք ոչ թե արտաքին ուժերի մոտեցումն այս հարցին, այլ այն, թե ինչպես ենք մենք փոխգործակցում միմյանց հետ:

Գիտակցելով պահի լրջությունը՝ ՀԲԸՄ-ն կոչ է անում համայն

հայուությանը ակտիվ ներգրավվածությունն ցուցաբերել և համապատասխան ոլորտներում ունեցած փորձագիտական ներուժն ու ահռելի վճռականությունը ծառայեցնել ի նպաստ հայրենիքի:

Մենք կոչ ենք անում Հայաստանի քաղաքական գործիչներին մի կողմ դնել իրենց կուսակցական շահերը՝ վերականգնելու քաղաքացիների վստահությունն ու լավատեսությունը: Մենք կցանկանայինք տեսնել, որ կառավարությունն իրականացնում է կայուն, համակարգված քաղաքականություն՝ առաջին հերթին մշակելով դիվանագիտական մոտեցումներ, որոնք տարածաշրջանում կվերասահմանեն Հայաստանի դերը: Մենք կցանկանայինք տեսնել բովանդակալից և առարկայական սոցիալ-տնտեսական ծրագրեր՝ ուղղված երկրի ենթակառուցվածքների ամրապնդմանը:

Առաքինի և գործնական մոտեցում ցուցաբերելով՝ ղեկավար պաշտոններ զբաղեցնող անձինք կարող են նոր հիմք ստեղծել բարգավաճ և ապահով Հայաստան կերտելու համար: Մենք գտնվում ենք այնպիսի օրհասական իրավիճակում, երբ կառավարությունը, կազմակերպություններն ու հաստատությունները չեն կարող իրենց թույլ տալ գործել մեկուսացած:

Հայ Եկեղեցին նույնպես առանցքային դեր ունի Հայաստանի հասարակության զարգացման գործում: Մենք աջակցում ենք մեր ազգային եկեղեցուն, որն իր մեջ կրում է մեր հոգևոր ծագման և ազգային առանձնահատկությունների արտացոլանքը: Երբ Հայաստանը ձեռք բերեց իր անկախությունը և փակեց խորհրդային ժամանակների աշխարհիկության էջը, լուսահոգի Վազգեն Ա Վեհափառը մեզ հիշեցրեց, մեջբերում եմ. «Պատմության ընթացքում մեկ ազգ, մեկ միասնական պետություն և մեկ եկեղեցի կարգախոսի ներքո հայ ազգն ու Հայ Եկեղեցին միասնական պայքարի ընթացքում իմաստավորեցին միմյանց գոյությունն ու գորեղացրին միմյանց: Ներկայում, Անկախության հռչակագրով այս գաղափարն ավելի իմաստավորվեց»:

Ըստ Էության, Հայաստանի՝ ժողովրդավարական ճանապարհով ընտրված Գերագույն խորհրդի անդամների կողմից ընդունված առաջին իրավական ակտերից մեկում Հայ Առաքելական Եկեղեցին ճանաչվել է որպես հայ ժողովրդի պատմական եկեղեցի և

ազգապահպանման մեջ կարևորագույն դեր ունեցած հաստատություն: Եկե՛ք չմոռանանք այդ խորհրդանշական պահերը: Եկե՛ք դասեր քաղենք դրանցից և համախմբվենք մեկ նպատակի շուրջ:

ՀԲԸՄ-ն հավատարիմ է մնում հայ ազգի զարգացմանը նպաստող հաստատություններ կառուցելու ու Հայաստանում և Սփյուռքում առաջնորդներ կերտելու իր առաքելությանը: Մենք կշարունակենք տրամադրել ռեսուրսներ, որպեսզի եկող սերունդները բարգավաճեն աշխարհի բոլոր անկյուններում: Մոտ ապագայի ծրագրերը նախագծելիս մենք հաշվի կառնենք Սփյուռքից եկող տարատեսակ տեսակետներն ու համապատասխանաբար կվերասահմանենք մեր առաջնահերթությունները:

Մեր առաջնահերթություններից մեկն արդեն հստակեցված է. Հայաստանին և հայ ժողովրդին անհրաժեշտ է մի հարթակ, որտեղ մասնագիտական վերլուծությունների օգնությամբ կխթանվի նախաձեռնողական դիվանագիտությունը և հետազոտությունները: Այս համատեքստում, մենք հպարտ ենք հայտարարել «ԱՊՐԻ Արմենիա» կիրառական քաղաքականության հետազոտական ինստիտուտի մեկնարկի մասին: Այն սկսել է գործել այս տարվա հուլիսից և ստեղծվել է խորը վերլուծությունների, քաղաքական դիսամիկ երկխոսության և աշխարհաքաղաքական համատեքստում Հայաստանի դերը սահմանելու խիստ անհրաժեշտությունից: «ԱՊՐԻ Արմենիա»-ն ապակուսակցական հետազոտական կենտրոն և քաղաքականության արքեպիսկոպոս է, որի գործունեության կենտրոնում են տարածաշրջանային կայունությունը, Հայաստանի կայուն բարեկեցությունը և խնդիրներին հստակ լուծում առաջարկելը:

Որպես զարգացող վերլուծական կենտրոն և քաղաքականությունների արքեպիսկոպոս՝ «ԱՊՐԻ Արմենիա»-ի գործունեության շրջանակը ներառում է տարածաշրջանային կայունություն և կայուն բարգավաճում ապահովելու ուղիներ փնտրելն ու կոնկրետ խնդիրներին լուծում գտնելը: Ինստիտուտի առաջին աշխատանքային ֆորումը տեղի ունեցավ այս շաբաթվա սկզբին:

«ԱՊՐԻ Արմենիա»-ն, ինչպես և մոտիվացված անհատների կողմից ստեղծված շատ այլ հաստատություններ, կծառայի հայոց ազգային շահերին: Վերցնենք, օրինակ, Հայաստանի ամերիկյան համալսարանը,

որի հիմնադրման գործում առանցքային դեր է ունեցել ՀԲԸՄ-ի լուսահոգի նախագահ Լուիզ Մանուկյան-Սիմոնը: Այն դարձավ հետխորհրդային երկրներում ստեղծված արևմտյան դասավանդման ոճով առաջին համալսարանը: Այն ժամանակ մենք բարձր նշածող սահմանեցինք և շարունակում ենք այն պահել:

ԹՈՒՄՈ ստեղծարար տեխնոլոգիաների կենտրոնը բեկումնային նախաձեռնություն էր, որը Հայաստանի տեսանելիությունը բարձրացրեց աշխարհի ոչ հայկական համայնքներում: Այն հիմնադրել են մեր սիրելի Սեմ և Սիլվա Սիմոնյանները: Մեր հայկական վիրտուալ քուլտը միջազգային հարթակներում մեծ ճանաչում ձեռք բերեց և կիրառվում է որպես վիրտուալ ուսուցման հաջողված մոդել: Այն հիմնադրվել է մեր սիրելի դր. Երվանդ Չորյանի կողմից: Նրանցից յուրաքանչյուրը խորը արմատներ ունի ՀԲԸՄ-ում, և մենք հպարտ ենք բոլորի համար:

Ոգեշնչված անհատների կողմից ստեղծված այս ծանրակշիռ նախաձեռնությունները ցույց են տալիս, որ Սփյուռքը Հայաստանի ժողովրդի հանդեպ մեծ հավատով է լցված և ապավինում է համագործակցության ուժին՝ կերտելու փայլուն ապագա:

Միևնույն ժամանակ, մեր Կենտրոնական վարչությունն ակնկալում է, որ մեր տարածաշրջանային ներկայացուցիչների ուղղորդմամբ կկարողանանք ճանապարհ հարթել դեպի ՀԲԸՄ-ի նոր շրջափուլ: ՀԲԸՄ-ի մեր գրասենյակները, մասնաճյուղերն ու Երիտասարդ արհեստավարժների խմբերը շարունակում են պաշտպանել մեր ազգային շահերը և աջակցել կարիքի մեջ գտնվող համայնքներին, իսկ այդ ընթացքում, Կենտրոնական վարչության անդամները, ՀԲԸՄ ջատագույների հետ միասին, իրենց ներդրումը կունենան տարատեսակ քննարկումներում և ֆորումներում, ինչպես այստեղ՝ Հայաստան կատարած իրենց այցի ժամանակ, այնպես էլ հետագայում արտասահմանում:

Ես շնորհակալ եմ բոլորիդ այսօր մեզ միանալու և մեր կազմակերպության ծավալած գործունեության մի մասը լինելու համար: Ինչպես երևում է 2020 և 2021 թվականների մեր երկամյա զեկույցից, ինչպես նաև այսօր ներկայացված վկայություններից և այլ զեկույցներից, ՀԲԸՄ-ն իր տեսակով անընդհատ ընդլայնվող,

սահմաններ չունեցող տիեզերք է:

Ես մեծ պատվի եմ արժանացել՝ 20 տարի նախագահելով ՀԲԸՄ-ում: Այդուհանդերձ, երբ ամեն անգամ ինձ մոտենում է մի անծանոթ՝ երիտասարդ ուսանող, ով ստացել է ՀԲԸՄ կրթաթոշակ, կամ տաղանդավոր արվեստագետ, ով մեր օգնությամբ վերջերս ելույթ է ունեցել համաշխարհային բեմերից մեկում, ես անասելի հուզվում եմ լսելով նրանց պատմությունները:

Ես անսահման երախտապարտ եմ ՀԲԸՄ-ի՝ աշխարհի տարբեր հանձնաժողովներում ծառայող մեր ներկայացուցիչներին իրենց նվիրվածության համար: Դուք կրում եք ՀԲԸՄ-ի ոգին:

Այս վերջին երկու տարիները վիատեցնող և բարդ էին, բայց երբ տեսնում եմ, թե ինչ եռանդով են աշխատում մեր տեղացի կամավորներն ու ողջ անձնակազմը, ինչպես է աճում նվիրատուների ներգրավվածությունն ու համայնքային գործունեությունը, հավատով եմ լցվում, որ ՀԲԸՄ-ի ապագան լավ ձեռքերում է:

Միշտ հիշեք՝ սա այն կազմակերպությունն է, որի առաջին նախագահը՝ Պողոս Նուբարը, Սևրի պայմանագրի ժամանակ գլխավորելով Հայաստանի ազգային պատվիրակությունը, պաշտպանել է հայ ժողովրդի շահերը: Սա այն կազմակերպությունն է, որն օգնեց վերապրել Հայոց ցեղասպանությունից հետո: Սա այն կազմակերպությունն է, որը, չնայած բոլոր դժվարություններին, սովետական ժամանակաշրջանում կարողացավ ստեղծել ազգակենտրոն հաստատություններ, օգնել հայ ընտանիքներին հայրենադարձ լինել և աջակցել Հայ Եկեղեցուն: Սա այն կազմակերպությունն է, որը երկրաշարժից և արցախյան առաջին և երկրորդ պատերազմներից հետո անմիջապես մոբիլիզացրեց իր բոլոր ռեսուրսները՝ տրամադրելու մարդասիրական օգնություն: Եվ, ի վերջո, սա այն կազմակերպությունն է, որը դժվարին իրավիճակներում կշարունակի ուղղորդել հայ ժողովրդին՝ գտնելու լուսավոր ուղին:

Ձեր աջակցությունն այս օրհասական իրավիճակում իսկապես անգնահատելի է: Շնորհակալ եմ ձեր առատաձեռնության, նվիրվածության և ՀԲԸՄ-ի հանդեպ տաճած մեծ հավատի համար:

Այժմ, առավել քան երբևէ, հավատացած եմ Միությունը զորություն է:

Առնչվող հղումներ :

AGBU